

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

26 november 1998

ONTWERP VAN DECREET

**houdende diverse bepalingen naar aanleiding
van de begrotingscontrole 1998**

VERSLAG

**namens de Commissie Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting
uitgebracht door de heer Marcel Logist**

(Hoofdstuk III : Stedelijk beleid)

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Georges Cardoen.

Vaste leden :

de heren Georges Beerden, Georges Cardoen, mevrouw Veerle Heeren, de heren Marc Olivier, Mark Van der Poorten ;

de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Francis Vermeiren ;

de heren Herman De Loor, André Kenzeler, Marcel Logist ;

de heren Filip Dewinter, Christian Verougstraete ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Vera Dua.

Plaatsvervangers :

de heren Leonard Quintelier, John Taylor, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heren Bart Vandendriesche, Marc Van Peel ;

de heren Marc Cordeel, Jacques Devolder, Freddy Feytons ;

de heren Peter Dufaux, Jacques Timmermans, Tuur Van Wallendael ;

de heren Wilfried Aers, Frank Creyelman ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Zie :

1129 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op 7 oktober 1998 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 1998. De commissie behandelde meer bepaald hoofdstuk III : Stedelijk Beleid.

HOOFDSTUK III

Stedelijk beleid

Artikel 5

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LEO PEETERS, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

De minister verklaart dat de Vlaamse regering een amendement voorstelt om artikel 5 te vervangen (Stuk 1129 (1997-1998) – Nr. 2). Het amendement strekt ertoe wijzigingen aan te brengen aan artikel 3, § 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds. In dat artikel 3, § 3 is bepaald dat de vaste SIF-middelen verhoogd worden met de netto-opbrengst van de leegstandsheffing. Verder is in bedoeld artikel 3, § 3 bepaald dat er voorafnames kunnen gebeuren voor de vergoeding van de administratiekosten, zoals kosten gemaakt voor het opstellen van de inventaris, kosten voor het uitwerken van een efficiënt informatiecprogramma voor de verwerking van de inventarisgegevens, invorderingskosten enzovoort, en voor de dekking van de uitgaven verbonden aan een Steunpunt Armoedebestrijding.

Via het voorliggend amendement wil de Vlaamse regering de mogelijkheid van een nieuwe voorafname creëren voor de kosten van bekendmaking van de werking van het SIF en van de acties die zijn gefinancierd met trekkingsrechten op het SIF.

De minister verwijst naar het tweede lid van het initiële artikel 5 van onderhavig ontwerp van decreet. Hij verklaart dat de Vlaamse regering wenst af te stappen van de huidige regeling in het SIF-decreet dat enkel de SIF-plus gemeenten kunnen genieten van de extra middelen die het gevolg zijn van de leegstandsheffing. De Vlaamse regering

zal voorstellen de opbrengst van de leegstandsheffing toe te voegen aan het Gemeentefonds, zodat die opbrengst alle gemeenten kan ten goede komen voorzover zij meewerken aan het beleid tegen de leegstand en de verkrotting. Onder meewerkende gemeenten worden die gemeenten verstaan die de inventaris van leegstand opmaken en die ook effectief opbrengsten realiseren. Men wil hiermee vermijden dat gemeenten die hun medewerking niet willen verlenen toch een deel van de opbrengst zouden opstrijken. De Vlaamse regering geeft er de voorkeur aan dit principe te regelen via de begroting 1999. Vandaar dat zij via het bovengenoemd amendement voorstelt het tweede lid van het initiële artikel 5 van onderhavig ontwerp van decreet te schrappen.

II. BESPREKING

De heer Georges Cardoen, voorzitter van de commissie, juicht het voornemen van de regering toe om de opbrengst van de leegstandsheffing enkel voor te behouden aan de meewerkende gemeenten. Hij herinnert eraan dat de commissie hier reeds verschillende keren op heeft aangedrongen naar aanleiding van begrotingsbesprekingen.

De heer Francis Vermeiren sluit zich hierbij aan. Hij is van oordeel dat gemeenten die inspanningen leveren loon naar werken moeten krijgen. Het feit dat er een voorafname wordt voorgesteld van de opbrengst van de leegstandsheffing met het oog op informatiecampagnes over het stedelijk beleid – al of niet bedoeld om het regeringsbeleid in een gunstig daglicht te plaatsen – kan hij evenwel niet bijtreden. Voor dergelijke campagnes dienen andere kredieten te worden aangesproken of te worden gecreëerd. De spreker vindt het onlogisch dat er gebruik wordt gemaakt van de opbrengst uit de heffing op leegstand en verkrotting om informatiecampagnes over het geheel van het stedelijk beleid mee te financieren. Als men met die opbrengst informatiecampagnes wil voeren dan zou het moeten gaan om een informatiecampagne inzake het beleid tegen leegstand en verkrotting. De aanwending van de middelen moet met andere woorden in relatie staan tot de reden waarvoor de heffing wordt gedaan.

De minister ontkent dat het de bedoeling zou zijn om via die informatiecampagnes propaganda te maken voor de minister bevoegd voor het Stedelijk Beleid, voor andere ministers of voor de Vlaamse regering. Hij stelt dat de informatiecampagne inzake het stedelijk beleid volledig geobjectiveerd

wordt via de interdepartementale ISOSIF-cel in de administratie. Hij benadrukt het belang van informatie, communicatie en sensibilisering in het kader van de stedelijke problematiek in zijn geheel. Het bestrijden van leegstand en verkrotting houdt bijvoorbeeld ook verband met het geven van kansen aan mensen of met het inschakelen van langdurige werklozen in renovatiewerken. Het is de bedoeling om via de informatiecampagnes precies de samenhang tussen verschillende problemen te benadrukken.

Mevrouw Vera Dua merkt op dat de regering in feite een blanco cheque aan het Vlaams Parlement vraagt. Het is immers niet duidelijk hoeveel en welke informatiecampagnes er zullen worden gevoerd. De spreker vraagt verder enige verduidelijking inzake het voornemen om de opbrengst van de leegstandsheffing toe te voegen aan het Gemeentefonds, zodat die ten goede komt aan alle gemeenten. Worden op die manier de SIF-plus gemeenten niet gesanctioneerd? Kan aan de commissie een overzicht worden bezorgd van de gemeenten die niet aan het geheel van het beleid tegen leegstand en verkrotting wensen mee te werken?

De minister verklaart dat volgens de initiële regeling de opbrengst van de leegstandsheffing enkel bestemd was voor de SIF-plus gemeenten. Er is evenwel gebleken dat bepaalde SIF-plus gemeenten hun medewerking niet verleenden hoewel zij toch een deel van de opbrengst kregen. Daartegenover stonden gemeenten die wel actief meewerkten maar geen aanspraak konden maken op een deel van de opbrengst. De Vlaamse regering neemt zich voor deze onrechtvaardigheid recht te zetten door de opbrengst van de leegstandsheffing toe te voegen aan het Gemeentefonds.

De heer Mark Van der Poorten merkt op dat de commissie op een dergelijke rechtzetting heeft aangedrongen naar aanleiding van de begrotingsbespreking 1998 en naar aanleiding van de interpellatie van de spreker over de evaluatie en de werking van het Sociaal Impulsfonds (*Hand. Vl.Parl. 1997-1998, nr. C53*).

Mevrouw Vera Dua wijst erop dat vroeger tal van gemeenten met succes een eigen leegstandsbelasting indenden en vrij beschikten over de opbrengst. Vervolgens werd er op voorstel van de minister een uniform systeem ontwikkeld waarin de gemeenten moesten participeren en waarbij de opbrengst vloeide naar de meest behoeftige gemeenten (de SIF-plus gemeenten). Nu wordt blijkbaar van die filosofie afgestapt omdat bepaalde gemeenten wel

de vruchten van het beleid willen plukken maar er niet de lasten van willen dragen. Kan men dan niet beter terugkeren naar het vroegere systeem van de gemeentelijke reglementen, zodat iedere gemeente zijn eigen verantwoordelijkheid kan opnemen?

De heer Herman De Loor herinnert aan de oorspronkelijke filosofie van de heffing op leegstand en verkrotting. Die heffing was niet bedoeld om extra middelen te verwerven maar wel om de leegstand tegen te gaan. Men kan er dan ook moeilijk bezwaar tegen hebben als van de opbrengst van de heffing een bedrag wordt afgenomen om informatie aan de bevolking te verstrekken.

Mevrouw Veerle Heeren is daarentegen van oordeel dat informatiecampagnes moeten worden gevoerd met de daartoe bestemde middelen. De Vlaamse regering beschikt toch over een specifiek budget om de communicatie met de bevolking te verzorgen. De spreker wijst erop dat, hoe goed de intenties van de huidige minister ongetwijfeld zijn, de decreetgeving voor langere tijd dan deze legislatuur meegaat. Overigens is het absoluut niet duidelijk welke bedragen men aan die campagnes wil besteden.

De heer Guido Decoster, directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, verklaart dat de administratie de opdracht en verantwoordelijkheid heeft gekregen om een aantal thema's en modelprojecten die in het kader van het SIF aan bod komen, te selecteren. Die zijn via de regionale televisie en pers voorgesteld aan het publiek, zonder dat er sprake is van een verwijzing naar een minister of de Vlaamse regering. De enige bedoeling van de campagne is duidelijk te maken welke projecten er mogelijk zijn in het kader van het SIF. De campagne is niet gefocust op het element leegstand omdat dat uiteindelijk een onderdeel vormt van de globale stedelijke problematiek, waarin ook elementen zoals onderwijs, economie en werkgelegenheid belangrijk zijn.

De heer Francis Vermeiren is geneigd deze argumentatie bij te treden. Niettemin blijft voor hem het probleem dat aan het Vlaams Parlement gevraagd wordt om een krediet toe te kennen dat niet gekend is. Dat kan volgens hem de taak van het Parlement niet zijn.

Mevrouw Vera Dua vraagt of de opbrengst van de leegstandsheffing zal worden verdeeld volgens de criteria van het Gemeentefonds. Of zullen de middelen waarop een gemeente aanspraak kan maken in relatie staan tot het aantal woningen dat in die gemeente leegstaat?

De minister antwoordt dat de verdeling zal gebeuren op basis van de criteria van het Gemeentefonds voor die gemeenten die hun medewerking verlenen en dit in verhouding tot de gekende opbrengst voor die gemeente.

III. STEMMING

Het amendement van de Vlaamse regering wordt aangenomen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen. Het aldus geamendeerde hoofdstuk III : Stedelijk beleid wordt eveneens aangenomen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen.

De verslaggever,

Marcel LOGIST

De voorzitter,

Georges CARDOEN
